

Саминко да си гляшь,

Водя отъ мотъ изворъ

Не идшь да пѣшь : —

Не идвай той с мужтени

И ты шеш да жедитъшь.

По краины-тѣ ливады

На боржъ младниж

Не идшь вече да тзрешъ

За себеси хранж.

Не тзрешъ да намѣришь

Изранины-тѣ зына,

Погѣли отъ мене,

Любовны гѣмена.

Ахъ бѣже глѣзниче,

Тѣзь двѣ-тѣ ти крыцѣ

Не шж да ты поминаваш

Сзих двѣ-тѣ си рѣцѣ!

Сжкѣждамъ са и ставамъ

На ранинж въ зоры,

Но теке вече не виждамъ

Вансо-то отъ прѣдѣи.

Не чѣдамъ та да пѣшь

Пѣши вече еггѣмъ ;